

Kirjallinen kysymys KK 390/2016 vp

Eero Suutari kok

Kirjallinen kysymys muinaismuistolain korvauksista ja tutkimusten resursoinnista

Eduskunnan puhemiehelle

Muinaismuistolaki (295/1963) mahdollistaa maanomistajalle korvauksen muinaismuistojen suoja-alueiden (7 §), pakkolunastuksen (9 §) sekä tutkimusten aiheuttamien toimenpiteiden (10 §) osalta.

Laki ei kuitenkaan anna selkeää vastausta siihen, onko maanomistaja oikeutettu korvauksiin, mikäli tutkimuksissa todetaan, ettei tutkittu kohde olekaan muinaisjäännöksiä. Näin voi käydä esimerkiksi erilaisten kiviröykkiöiden yms. (2 §:n 1 mom.) osalta.

Laki edellyttää lisäksi hankkeen toteuttajalta tutkimuskustannusten korvaamista kokonaan tai osittain (15 §), mikäli muinaisjäännöksen erityinen tutkiminen johtuu yleisen tai suuren yksityisen työhankeen toteuttamisesta. Kuitenkin tutkimukset voivat tässäkin tapauksessa johtaa myös päätelmään, ettei kyseessä ole muinaisjäännöksiä.

Tutkimukset saattavat kestää vuosia, minä aikana taloudelliset menetykset voivat olla merkittäviäkin. Haasteena on myös tutkimusten resursointi, mikä voi venyttää selvyyden saamista asiasta. On myös huomattava, että Suomen perustuslaki takaa omaisuudensuojan.

Edellä olevan perusteella ja eduskunnan työjärjestyksen 27 §:ään viitaten esitän asianomaisen ministerin vastattavaksi seuraavan kysymyksen:

Onko maanomistaja oikeutettu korvauksiin ja onko hän toisaalta velvoitettu korvaamaan kustannukset myös tilanteessa, jossa tutkimukset osoittavatkin, ettei kohteella ole edellytyksiä muinaismuistolain takaamaan suojaan sekä

aikooko valtioneuvosto huolehtia tutkimusten riittävästä resursoinnista siten, että selvittämisaika ei muodostu taloudellisilta kustannuksiltaan kohtuuttomaksi?

Helsingissä 30.6.2016

Eero Suutari kok